

OPONENTSKÝ POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Vladimír Pokorný

Autentičnost a pravdivost hereckého projevu

Magisterská práce je napsána uvážlivě, s rozvahou, vědomě navazuje na práci bakalářskou. Vladimír Pokorný si velmi dobře uvědomuje, že vždy záleží na něm a na jeho přístupu nejen k práci své, ale i k práci režiséra a hereckých kolegů, aby mohl nakonec vyčíslit, jaký zisk a poučení bude nakonec ze svých pokusů i omylů na konci zkoušení mít. Je sympatické, že přístupy K. S. Stanislavského, V. E. Mejercholda, M. Čechova a B. Brechta nejen důkladněji zkoumal, jak vyplývá z pečlivě uvedené literatury, ale že se je při konkrétních úkolech snažil propojovat s vlastní hereckou zkušeností.

V rámci diplomové práce mne zaujalo poměrně barvitě a vzrušené líčení v Paříži zhlédnutého představení. Považuji za cenné, že Vladimír Pokorný vřadil svůj divácký zážitek mezi zkušenosti. Dokazuje tak, že stejně jako představitost může i otevřeně žitá divácká zkušenost každého adepta herectví nesmírně obohatit. Tím, jak se k ní vztahuje a vrací, se může naučit vracet se a reflektovat vlastní herecké výkony, dokonce i inscenace, jejichž je součástí. Vladimír Pokorný chtěl pochopit, co ho nadchlo a svým popisem dokázal, že porozuměl, z čeho povstávalo, co se před jeho očima událo. Diplomantův obdiv k dokonalosti může být pro jeho hereckou práci stimulem i omezením, ale zdá se, že si to v přístupu a někdy až v přehnané míře odpovědnosti ke svým hereckým úkolům uvědomuje.

Práce je přehledná a čtivá. Doporučuji ji k obhajobě.

Otázky:

V čem byla pro Vás překvapivá teoretická východiska Declana Donnellana?

Jakou byste vytvořil časovou posloupnost mezi uvedenými teoretiky pro studenta herectví a proč?

V Praze

MgA. Jaroslava Šiktancová, Ph.D.